

بسم الله الرحمن الرحيم

خیلی خرسندم، و خدای متعال را شاکرم که این جلسه‌ی نورانی و بابرکت را یک بار دیگر در این حسینیه دیدیم و از آن فیض بردیم. دل‌های پاک و صاف شما، دل‌های روشن شما کیفیت می‌دهد به دعا و به نصیحت و به موعظه و به مرثیه‌خوانی و همه چیز. اصل قضیه دل است؛ دل روشن و پاک که بحمدالله منشأ و منبعش شماها هستید. این قاری محترم خوش‌سلیقگی به خرج دادند، این آیه را برایمان خواندند: **إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنَاهُمْ هُدًى.** (۱) ان‌شاءالله شماها مصداق این آیه‌ی شریفه باشید: جوانهایی که ایمان آوردند، ایمان در دل آنها راسخ شد و به همین جهت هم خدای متعال هدایتش را بر آنها افزایش داد. سعی کنیم این جوری باشیم.

اربعین، پرچم سربلند حسین بن علی (علیه السلام) است. [مراسم] اربعین امسال از همه سال، از همه‌ی سالها، از همه‌ی دوران تاریخ، باشکوه‌تر و معظم‌تر انجام گرفت. حقاً و انصافاً باید گفت حادثه‌ی اربعین، این پیاده‌روی، این حضور همگانی مردم مسلمان، یک پدیده‌ی معجزه‌گون و معجزه‌آسا است. این یک چیز طبیعی نیست. با هیچ ترتیبی، با هیچ تدبیری، با هیچ دستی، با هیچ سیاستی امکان نداشت و امکان ندارد یک چنین حادثه‌ای پیش بیاید؛ این فقط دست خدا است.

خب، این مژده است. این برای من و شما مژده و بشارت است. پیدا است که دست خدای متعال در حال اقدام برای پیشرفت داعیه‌ی اسلام‌خواهی و اسلام‌گرایی است و پرچم اسلام اهل‌بیت را روزبه‌روز خدای متعال دارد بلندتر میکند. این نشانه‌ی آن است که راه پیش روی ما راه روشنی است، ان‌شاءالله راه پیمودنی است.

من به شما جوانهای عزیز توصیه می‌کنم قدر هیئتهایتان را بدانید. من همیشه به جوانها می‌گویم قدر جوانی‌تان را بدانید؛ این امروز هم هست. قدر جوانی را بدانید، اما قدر این هیئتها را بدانید. این هیئتها گنجینه است؛ حقیقتاً گنجینه‌ی معتبر و باارزشی است. هیئت حسینی به معنای یاد و تبیین است. هم یاد است، هم تبیین است. یعنی هیئت باید این جور باشد: هم یاد را زنده کند، هم پایگاه و مرکز تبیین باشد. این برای امروز ما لازم است. شما میدانید؛ رهنمایی هستند که نمی‌پسندند امثال حرکت شما جوانها را؛ رهنمایی هستند که نمی‌پسندند حادثه‌ای مثل حادثه‌ی اربعین بین نجف و کربلا را؛ نمی‌پسندند این حضور پرشور و شورانگیز مردم را؛ [لذا] مشغول تلاشند، مشغول کارند.

باید دلها آماده باشد و همه‌ی ما پای کار باشیم. هر کسی وظیفه‌ای دارد، من هم وظیفه‌ای دارم، شما هم وظیفه‌ای دارید، مسئولین محترم کشور هم وظایفی دارند؛ هر کس وظیفه‌ای دارد. سعی کنید جای خودتان را، وظیفه‌ی خودتان را مشخص کنید برای خودتان؛ بدانید که چه کار باید بکنید.

به نظر من، این دو جمله‌ی حیاتی و اساسی و جاودانی قرآن که «**وَ تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ**»، (۲) برای ما همیشه دستورالعمل است و امروز بیش از همیشه. تواصی به حق یادتان نرود؛ تواصی به صبر یادتان نرود. صبر یعنی پایداری، یعنی ایستادگی، یعنی خسته نشدن، یعنی خود را در بن‌بست ندیدن؛ این معنای صبر است. راه حق را بروید، دیگران را هم به راه حق بکشانید. کوشش کنید؛ بچه‌های مؤمن، مسلمان، علاقه‌مند، هیئتی و به معنای واقعی کلمه قرآنی و اسلامی سعی کنند در محیط دانشگاه، در محیط‌های گوناگون تأثیر بگذارند، محیط را به همان

رنگی که خودشان به آن معتقد هستند – به راه خدا – منور کنند و ملون (۳) کنند. و این توأصی بر شما لازم است، برای ما لازم است. امروز، هم به حق توأصی کنید، هم به صبر. نگذارید محیط، محیط خسته‌ای بشود، محیط ازکارافتاده‌ای بشود.

از خداوند متعال برای همه‌ی شما توفیق طلب میکنم. از برادران و خواهرانی که به خاطر وضعیّت بیماری و کرونا و امثال اینها و محدودیتهایی که وجود دارد، نتوانستیم بیشتر از جمع حاضر در این حسینیّه اجتماع آماده کنیم معذرت میخواهم و به همه‌ی آنها سلام میرسانم و به همه‌ی کسانی که به من اظهار لطف کردند و از دور سلام رساندند، من هم به آنها سلام میکنم و توفیقاتشان را از خدا مسئلت میکنم.

ان شاء الله روح مطهر امام از من و شما راضی باشد؛ ارواح مطهر شهدا از ما راضی باشند؛ روح مطهر اباعبدالله الحسین (صلوات الله علیه و سلام الله علیه) از ما راضی باشد و قلب مقدّس امام زمانمان از ما راضی باشد.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(۱) سوره‌ی کُهِف، بخشی از آیه‌ی ۱۳

(۲) سوره‌ی عَصْر، بخشی از آیه‌ی ۳

(۳) رنگ آمیزی